

ضمیمه 7

راهنمای استفاده از عوامل فلج کننده دانشگاه علوم پزشکی تبریز کمیته سازمانی اخلاق با محوریت مطالعات حیوانی و آزمایشگاهی

اگرچه استفاده از عوامل فلج کننده جزء ضروری برخی از پروپوزالهای تجربی می باشد، لیکن مصرف چنین عواملی ارزیابی سطح بیهوشی عمومی را بسیار دشوار می سازد. راهنمای زیر به منظور اطمینان از اینکه حیوانات فلج شده درد و رنج قابل توجهی را متحمل نمی شوند تدوین شده و باید بوسیله کمیته سازمانی اخلاق با محوریت مطالعات حیوانی و آزمایشگاهی مورد استفاده قرار گیرد:

1- القای فلج تا زمانی که حیوان به سطح بیهوشی مناسب جراحی نرسیده است نباید انجام شود (عدم یاسخ حیوان به نیشگون گرفتن ینجه)

2- اقدامات بالقوه دردناک در حیوانات فلج شده تا میزانی که با پروتکل تجربی سازگار باشند باید به حداقل برسند.

3- رژیم داروهای بیهوشی در نظر گرفته شده باید به منظور جلوگیری از تجربه درد یا رنج توسط حیوان کافی باشد. این موضوع بر اساس تجربیات قبلی، مشاوره با دامپزشک، استناد به مدارک و یا کاربرد آزمایشی در حیوانات فلج نشده ای که در معرض همان اقدامات تجربی مورد نظر قرار دارند معین می گردد.

4- قطع موقت دوره ای عوامل فلج کننده به منظور ارزیابی مجدد عمق بیهوشی تا میزانی که با پروپوزال تجربی سازگاری دارد باید انجام گردد (بهترین روش کاربرد عوامل فلج کننده کوتاه اثر می باشد).

5- کفایت بیهوشی در طی فلج می بایست دائماً از طریق تحت نظر داشتن ضربان قلب و وضعیت تنفس و یا فشار خون مورد ارزیابی قرار گیرد. درجه حرارت نیز باید مدنظر باشد و در محدوده طبیعی نگاه داشته شود. بیش بینی به منظور تخلیه ادرار در مواردی که ضروری باشد باید انجام گیرد.

اینجانبراهنمای فوق الذکر را مطالعه کرده و از آن تبعیت می نمایم.

امضای محقق اصلی تاریخ

لطفاً ارجاع شود به کمیته سازمانی اخلاق با محوریت مطالعات حیوانی و آزمایشگاهی

فایل pdf [ضمیمه شماره 7](#) (استفاده از عوامل فلج کننده)

فایل word [ضمیمه شماره 7](#) (استفاده از عوامل فلج کننده)